

LENNGREN, ANNA MARIA
BELLMAN, CARL MICHAEL

**Twenne nya och lustiga kärleks-wisor,
den första: om Anders och Cajsas i köket.
Catrina i sin fällbänk låg; &c. Sjunges som:
En Celadon gaf frögderop, &c. Den andra:
Solen glimmar blank och trind, &c**

Gävle
1800 :

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

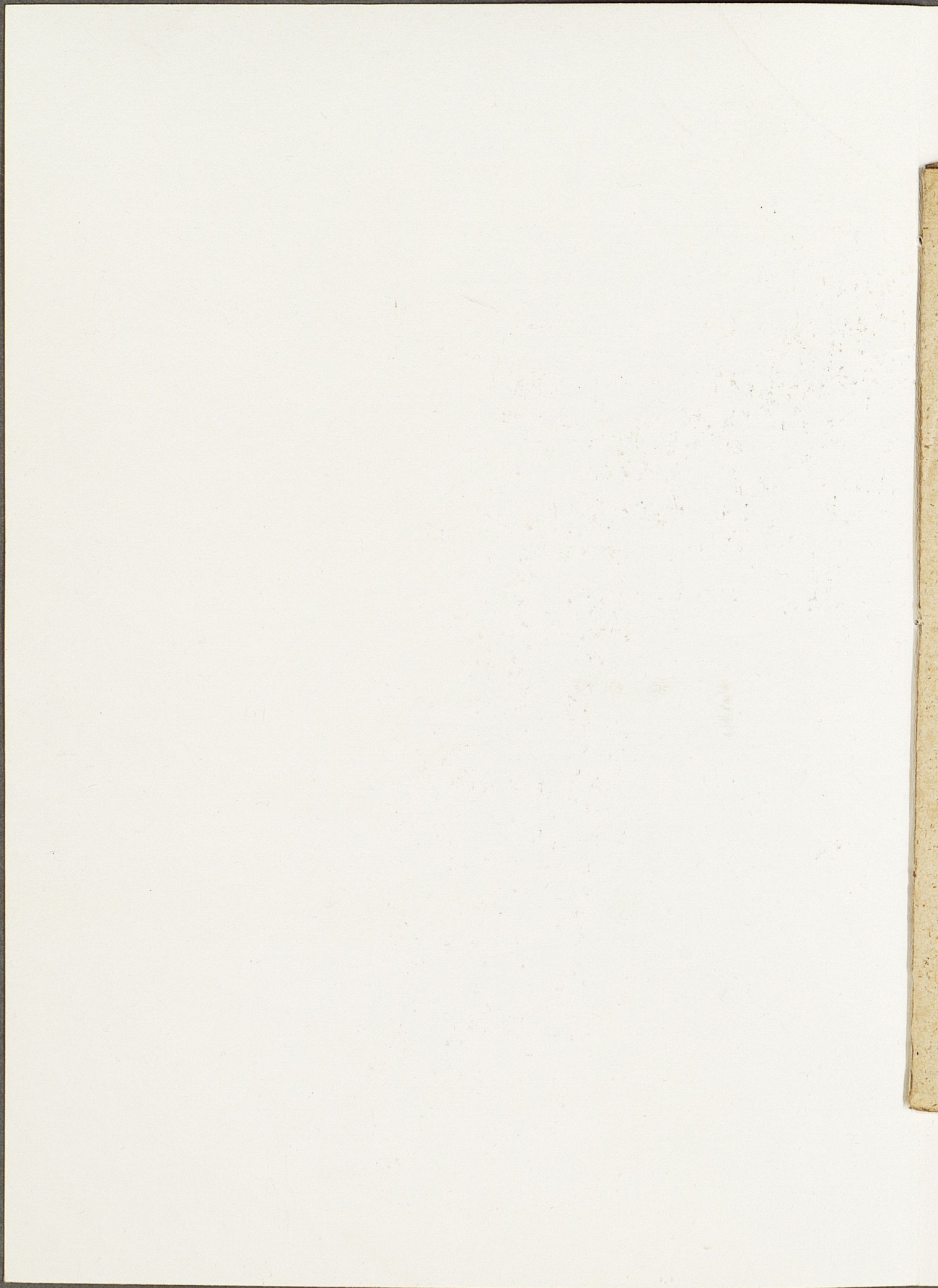
Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

N 1796 b

1796
Svenne
Nya och Lustiga
Kjärelek.

S i s o r,

Den Första:

Om Anders och Cassa i Kjöket,
Catrina i sin Fällbänk läg; &c.
Sjunges som: En Celadon gaf Frögderop, &c.

Den Andra:

Solen glimmar blank och trind, &c.
Sjunges som: den bekanta waggwisan.

Weste, tryckt hos E. P. Sundqwist 1800.

Exemplarer kostar 9 runsk.

Anders och Kôts, Cajsa. Ballade *).

I.

Carina i sin Gålbänk låg; Hå, hå, du söta
Anders! På giftas lekte hennes håg, hon
ideltigen kronor såg Och sminnen var ill fanders.

2. Och midt var natten, blåsten röt, Moe
wäggen luckan smälde, Och katten stek, och
Hunden rjöt, Och rågnen stride ur rännan stöt,
Och Syrfora de gnälde.

3. Och bäst som Zeppe tutar tolf, På dörren
hördes knacka; Och straxt sprang up båd' lås
och kolf; Et spöke stod der midt på golf, I
lång wingåkers Jacka.

4. Bid

*) Man mistager sig mycket, om man tror at affigten
med detta lilla stycke är at förlöjliga Ballader, ett
Skaldeslag, hwilket, äfwen som alla andra, har un-
der en Mästares hand sitt wärde, men, lika med all
witterhet af spunnerlig ensald eller styrka, den egenstap
at låna sig snarast at Parodien.

4. Vid bänken ned det sänkte sig; Ni! hu
då! Kref Carrina; Nå Anders! nå besitta dig
Hur har du hjerta til at mig Med sådan
Främset pina!

5. Det war ej Anders, Nackers Karl; Nei
dett mände flicka, At detta hielwa Husbond
war, Som länge hemlig affigt bar På Cassa
fattig flicka.

6. Carrina stög af bänken opp, Förargad
Kan man tänka — "Blif qwar, Kref Heren
"min Sockertopp, Jag pengar til en lång Sa-
"lopp Dig lofwat straxt at stänka".

7. I hennes barm en venning-pung, Vid
dessa ord han lade; Och Nigan war så warm
så ung, och Jungfrudomen war så tung, Och
Myntet werkan hade.

8. Men Röttsbårn war ej riktigt stånad, Och
han som blef bedragen, Kom in i tysthet, blef
besånad — Och fans ut sit strumpband hängd
Om ertan andra dagen.

9. Der hang han stof och fall och blef, Vid
förstuddern den arme; Carrina, som nyss honom
swek, Kom ut och wålnades och kref, Så
Gud han sig förbarne!

10. Der

10. Der hang han blek och styf och fall;
Carinas sorg war bitter. Se så, nu damp
hon knall och fall — Och dermed är Balladen
all, Och gråte den som glitter.

Den Andra?

L

Solen glimmar blank och erind, Vattnet
likt en Spegel Småningom upblåser vind
I de falna Segel: Wimplen står, men med
sin är Ole på en höbbat står, Kierstin i Kajus
kan går Skjuter lås och regel.

2. Stålet gniffar, pipan tänds, Ole står
sin dra, Rohlet wrides, Skutan wänds Gub-
ben har at göra, Under Karpa ågonbryn Gris-
nar han mot Soln i sky, Kierstin, Gubbens
hertegryn Skal nu Seglen styra.

3. Seglen fladdar, Skutan går, Erker tar
sin lyra, Lyran brummar, båsan står Ole med
wålb och yra, Skutan knarrar, bräcklig, gles.
Wimplens fläckt i toppen ses, Tuppen got och
Kierstin ses: Nu slog flockan fyra.

4. Nobles står åt dem i Tuern, Som på
Skutan fara: Ole, du, hwad kostar Tuern?
Lyfna

Öppna hwad de swara: Hör, hwar är ni hemma ni? Ifrån Lof-ön kommer vi, Med grönfäker, sileri, Midel och äplen klara.

5. Si, en Julle skynnar fram, Marjo ären lyftar, Med sin löfbrodd, midel och lam Horn til Tullen lyftar: Har i End en bytta Smide, Körbårs, Korgen frammanför, Marjo nu sin löffång gör, Snyter sig och snyftar.

6. Ulla Winblad, Kratta, sung, Spritt wid solens strålar, Gjespa, men lös upp din pung, Lag båd' band och välar: Fåsta din Salopp igen. Nös du? profit lilla wån! Si, här har du Häfingen, Gröna trän och välar.

7. Ulla Fästman på dig ser: Kom min Munna lilla, Sätt dej bredwid mej, sit ner, Fritt min brånad stilla: Wi har alla lika rang, Lustigt hörs basuners klang, Profit och Con tangemang, Dyrbar ögnawilla.

8. Hon i wägen stult sin kropp, Söder i wäta rågen, Bruna Ören kastar opp Himmels blåa wägen, ången står i härlighet Kallwen dansar ye och fet, Hästen tumlar stält och het, Swinet går i rågen.

9. Wid et trä, uppå en stätt, Syns en flytt förkliba, Dagens groning, klar och lätt, Foglens sång och qwida; Bakom tråders klocka stätt

fram Bykan syns och Kyntar fram, Hundens
trogen som et lamb, Sidr wid Skyttens sida.

10. Morgon. Supen Movits får, Puffigt
bbljan swallar: Ser du Ekenberg gutår: Hör
hur folket trallar: Der framfätter en sin lot,
Klotet låglorna står mot, Hör du dunsten af
hans klot Uti bergen knallar.

11. I en Döfsal, kring et stöp, Några buskar
Frattar, Ropa triumph, och allihop Uti Söpet
fattar: Somliga med stråka ben, Sofwa gode
och snarka ren, Hwlla Huswud på en Sten;
U' i blomstren matta.

12. På den Klippan der wind strand, Sjelf
Chinesen prälar, Bildar af en nåfwa Sand
Skidna blomster, strålar: Uti leret brännes in,
En Apollos pensel fin, Ulla Winblad min Cousin,
Ser du hur jag målar.

13. Säg du nu Mariebärg, Så si längre
neder, Med en gul och bleknad färg Sig ett
ridå utbreder: Fönstren glittrar, Känner ni, Ej
Saltpettershuderi? En gång Ulla, ralleri, Valten
dig der leder.

14. Sällom Loden på vårt djur, Jespa ej
och nicka, Sof ej, öpna flaskan, sup, Djud
Mamsellen dricka: Waka Movits, ser du ej
Tazarets pallaset? jo, nej: Uta näsan du på
dj Gde hwar wacker flicka.

15. Tor

15. Tornens spetsar blänka ren, Korf och
Suppar glimma, Morgon-rådnans klara sten
Sons i watten strimma: Barnet leker gladt wid
strand, Samlar stenar i sin hand, Slungar ste-
nen dit ibland, Där som gjäfen simma.

16. Låga rågen, seglen fall; Ke'n syns sine
narwiken Med des kädjor och Castell, Branta
Berg och Diken, Under små Rålswarta Tak,
Snäller pumpar, eld och brak, Hästen sträcker
foren spak, Snäggar, rädd för spiken.

17. Med sitt klappred wid en strand, Ni-
gan står så färet, Ropet til sitt förklädsband
Och sin barm upläter; Barhent hon på bryg-
gan står, Räkhar slagen flockan står, Slickigt sig
på läret klår: Smetrig, sur och wäter.

18. Allradds godt, men hemma bäst; Sagta,
låt of unna Battu: Riddar'n med sin Häst,
hwälfwer om sin Tunna: Kärlet glittrar, hjulet
går, Sprunden spruttar, hästen står, Om den
pragt för dgar står, Sjungen ni som kunna.

19. Jeppe tutar, Trumman går, Böne-
flockan klämtar, Sorarn svart i Korsten står,
Wiflar, ler och klämtar: Bagarn sina färroe
fior, Smeden ren sin Slägga rör, Se'n båd'
Knecht och Granadeur Wid gewäret klämtar.

20. Skym

20. Skynndom die wår hydda fins, Sidn-
mom not och stöte, Stöt uti basun och mins
Detta glada mde: Farväl Idrien, Trulls och
Hans, Farväl siator spel och dans: Ulla tog
sin mirren frants, I Repunt stöte.

21. Gubben stjelper sin Peruque Af sin rdda
Kalla, Och min Ulla, blef och suk, Låt sin
Flortel falla; Kles så bredbent i Paulun, Moxis
ester med basun: Waka åt det Mills; Ly Trun
Öde ju til öf alla.

www.books2ebooks.eu